

Procedure for vejledning om uddannelse og erhverv og indstilling til STU.

Hvem skal målgruppevurdere til STU?

1.

Hvem skal vejlede elever i grundskolen og evt. målgruppevurdere til STU?

- a. Den UU-vejleder, der er tilknyttet den unges grundskole/10. klasse/skoletilbud i skolens beliggenhedskommune, udfærdiger en uddannelsesplan for den unge, jf. vejledningsloven. Hvis skolekommunen og bopæls/folkeregisterkommunen er den samme, fortsætter arbejdet i UU med at foretage en målgruppevurdering i forhold til at tilbyde en STU, og UU udarbejder indstilling om en STU, som sendes til kommunalbestyrelsen med henblik på en afgørelse om den unge skal tilbydes en STU, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 739 af 3. juni 2016.
- b. Hvis skolekommunen er forskellig fra bopæls/folkeregisterkommunen, sender UU i skolekommunen uddannelsesplanen jf. vejledningsloven herunder en beskrivelse af hvorfor den unge må anses for at være i målgruppen til en STU og hvilke andre uddannelsesmuligheder, der er afprøvet eller opgivet til UU i bopæls/folkeregisterkommunen. Relevante bilag vedlægges. UU i skolens beliggenhedskommune udarbejder efterfølgende indstilling til kommunalbestyrelsen i elevens hjemkommune med henblik på afgørelsen af, hvorvidt eleven er i målgruppen for STU, og dette bør ske i samarbejde med UU i elevens hjemkommune.

Jvf. vejledningens kap. 6 sidste afsnit er det hjemkommunen der har handle- og betalingsansvaret for børn under 18 år, der er anbragte.

- c. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at eleven er i målgruppen, udarbejdes en uddannelsesplan, og sagsgangen kan herefter mest hensigtsmæssigt være, at der tages konkret stilling ud fra geografiske hensyn til, hvilket UU der skal stå for arbejdet med uddannelsesplanen m.m.
 - a. Hvis der er langt mellem skolekommunen og hjemkommunen, er det mest praktisk, at det er skolekommunen, der står for det videre arbejde, som i givet fald skal betales af hjemkommunen.
 - b. Er der derimod tale om kommuner, der ligger tæt på hinanden, vil det være mest nærliggende, at det er hjemkommunen, der står for det videre arbejde.

- c. **Under alle omstændigheder skal den færdige uddannelsesplan fremsendes af UU i elevens hjemkommune til kommunalbestyrelsen i hjemkommunen.**
- d. **For unge, der er omfattet af lovens § 5 a, stk. 3, gælder særlige regler, se i det hele det særlige afsnit om § 5 a, stk. 3.**
- e. **Det bemærkes afslutningsvis, at det efter STUKs opfattelse er afgørende, at de involverede UU'er indgår i et tæt samarbejde, når der er tale om, at skolekommunen og hjemkommunen ikke er den samme.**

Den kommune, der har betalingsopgaven, kan vælge selv at tage opgaven.

Lovgrundlag:

[Lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m. v. LBK 1051 af 1. juli 2016.](#)

[Bekendtgørelse af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr. 783 af 15. juni 2015](#)

[Bekendtgørelse om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr. 739 af 3. juni 2016 kap. 2.](#)

[Vejledning om lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr. 9534 af 3. juni 2016 kap. 4.](#)

[STUKs notat vedr. ændring af kap. 4 i Vejledning om lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.](#)

2.

Hvem skal vejlede og evt. målgruppevurdere elever til STU på skoler, som ikke benytter UU?

Når eleven modtager undervisning på en efterskole, gælder aftalen med Efterskoleforeningen:

Det er UU-centeret i den unges hjemkommune, der har opgaven og ansvaret for indstillingen til det kommunale visitationsudvalg og udarbejdelse af en uddannelsesplan.

Dette skal ske i tæt samarbejde med elevens skole.

Det er elevens skole, der udarbejder uddannelsesplan efter Lov om vejledning om uddannelse og erhverv, og fremskaffer relevant dokumentation til den videre indstillingsproces jvf. Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Efterskolen retter så tidligt som muligt, gerne i oktober/november måned og allersenest

medio januar i udskolingsåret, henvendelse til UU-centeret i elevens hjemkommune og drøfter muligheden for et STU-forløb. Herefter aftales den videre proces mellem efterskole og UU-center (jvf. Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov), herunder hvornår *uddannelsesplanen* (jvf. *Vejledningsloven*) sendes til UU.

OBS. Disse elever skal igennem Optagelse.dk

Efterskolen har ansvar for en fyldestgørende skriftlig information om elevens uddannelses- og vejledningsforløb, samt begrundelse for, at der gennem UU-centeret foretages en indstilling til et STU-forløb. Informationen bør indeholde forslag til indhold og mål for STU-forløbet ud fra efterskolens konkrete erfaringer med den pågældende elev.

Hertil er der udarbejdet en [Skabelon til målgruppevurdering i UU](#), som udfyldes af efterskolen.

Efter aftale med UU-centeret indsamler og fremsender efterskolen alle relevante sagsakter* samt indhenter de fornødne samtykkeerklæringer hos forældrene, således at elevens hjemkommunes UU-center kommer i besiddelse af alle relevante bilag og informationer til brug for den endelige indstilling.

*Det kan f.eks. være - lægepapirer, der dokumenterer diagnoser og/eller beskriver andre undersøgelsesresultater, - psykologiske udredninger - kan komme fra en bred vifte af instanser, oftest PPR, seneste skoleudtalelse fra grundskolen mm.)

For de Frie Fagskoler eller frie grundskoler, der ikke benytter UU, gælder samme procedure som for efterskolerne.

3.

Hvem skal vejlede og evt. målgruppevurdere unge til STU efter grundskolen?

Al vejledning, målgruppevurdering samt indstilling der ligger forud for STU-uddannelsens påbegyndelse, skal forestås og betales af den unges hjemkommune.

Jvf. BEK nr 739 § 4., samt vejledning nr. 9534 af 3. juni 2016 kap. 4.

Lovgrundlag:

[Bekendtgørelse af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov nr. 783 af 15. juni 2015](#)

[Bekendtgørelse om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr739 af 3. juni 2016 kap. 2.](#)

[Vejledning om lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr. 9534 af 3. juni 2016 kap. 4.](#)

UU Danmark vejledende målgruppevurdering til STU:

Målgruppevurderingen til STU skal dokumentere, at eleven / den unge ikke vil kunne påbegynde og gennemføre en ordinær uddannelse, EGU eller KUU og skal som minimum indeholde følgende:

Målgruppevurderingen udformes så den indeholder relevant information om:

Foreløbig uddannelsesplan jvf.

- [Vejledningsloven](#)
- **Aktuel status** på den unge herunder, hvad der har været forsøgt i forhold til ordinær uddannelse, KUU, EGU, eventuelt med støttebehov eller andre aktiviteter, herunder praktik, arbejde, andre udviklende og forberedende forløb – blandt andet med en kort evaluering af disse tidligere forløb.
- **Den unges begrænsninger** underbygget af dokumentation på diagnoser og lignende.
- **Den unges resurser:** Hvad er den unges interesser og styrker?

Dokumentation kan f. eks. være:

- Lægejournal
- PPR-udtalelse
- Udtalelse fra skole, efterskole, produktionsskole etc.
- Udtalelse fra sagsbehandler, beskæftigelsesmedarbejder
- Evaluering fra evt. praktikvært

Ovenstående indhentes og videresendes med baggrund i Samtykkeerklæring.

Når den unge er bevilget STU

1.

Hvem skal vejlede, tilrette og afslutte STU-uddannelsen, når den unge har fået bevilget STU?

Det er UU i betalingskommunen (Oprindelige opholdskommune), som varetager alle opgaver jvf. STU-loven.

For unge, der er fyldt 18 år gælder følgende:

I de tilfælde, hvor den unge i forbindelse med STU med den oprindelige opholdskommunes medvirken har fået ophold i: 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service, 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. eller 3) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med disse boformer, bevarer den oprindelige kommune pligten til at yde hjælp efter serviceloven. Pligten for den oprindelige opholdskommune består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. Reglerne nævnt i dette afsnit fremgår af retssikkerhedslovens § 9, stk. 7 og 8. Den oprindelige kommune har hermed både handle- og betalingsforpligtelsen efter serviceloven for disse unge.

Lovgrundlag:

[Bekendtgørelse af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr. 739 af 15. juni 2015](#)

[Vejledning om lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr. 9534 af 3. juni 2016 kap. 6.](#)

[Retssikkerhedslovens kapitel 3](#)

[Lov om social service](#)

Ministeriets bemærkninger til UU Danmark:

BEK nr. 783 af 15. juni 2016

§ 5 a. Afholder kommunalbestyrelsen udgifter til undervisning og befordring af unge, der bor i en anden kommune, kan kommunalbestyrelsen kræve udgifterne refunderet fra kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori den unge har bopæl.

Hovedreglen er, at det er den oprindelige opholdskommune (Hjemkommunen) der finansierer STU-en og den tilhørende vejledning.

Der kan jvf. Ministeriets tolkninger nedenstående indgås aftaler mellem de aktuelle UU-er i forhold til, hvem der varetager vejledningen.

Til stk. 1. Der er tale om den situation, at den unge bor i en kommune, men deltager i STU i en anden kommune. Det er bopælskommunen, der skal betale for STU-en. Hvis der er tale om kommuner, der ligger tæt på hinanden, kan UU i bopælskommunen varetage alle opgaver i forbindelse med STU-en. Er der derimod tale om kommuner, der ligger lidt længere fra hinanden, vil det måske være upraktisk, hvis bopælskommunen skal varetage alle opgaver i løbet af den 3. årige STU. Det kan derfor være mere hensigtsmæssigt, hvis de to kommuner aftaler, at det er skolekommunens UU, der varetager opgaven, mens det er bopælskommunen, der betaler for det.

Stk. 2. Flytter den unge fra den kommune, der har tilbudt ungdomsuddannelsen, og afbryder den unge i den forbindelse uddannelsen, kan den unge anmode om at fortsætte ungdomsuddannelsen i tilflytterkommunen. I forbindelse med anmodning om fortsættelse af ungdomsuddannelsen kan kommunalbestyrelsen i tilflytterkommunen beslutte, at der skal træffes ny afgørelse efter § 3, stk. 1-4.

Til stk. 2. Der er tale om den situation, at den unge på eget initiativ flytter fra sin oprindelige bopælskommune til en ny kommune. I forbindelse med flytningen afbryder den unge uddannelsen, men anmoder så den nye kommune om at fortsætte uddannelsen i tilflytterkommunen. Tilflytterkommunen kan da træffe beslutning om, at hele processen vedr. målgruppevurdering osv, jf. lovens § 3, skal begynde forfra. Denne proces forestås af tilflytterkommunens UU, og hvis processen falder ud til, at den unge fortsat har ret til en STU, er det tilflytterkommunen, der skal betale for STU-en.

Stk. 3. Visiteres en ung til et botilbud efter § 9, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller anbringes den unge uden for hjemmet, og visiteres den unge til en 3-årig ungdomsuddannelse, finder reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse.

Til stk. 3. Det er tilsyneladende denne bestemmelse, der giver anledning til flest vanskeligheder. Den indeholder henvisninger til den sociale lovgivning, hvilket åbenbart gør den svær at forstå og at arbejde med. Der vedlægges derfor til orientering et skema, som er udarbejdet af Socialministeriet, og som giver en oversigt over begreberne opholdskommune, handlekommune og betalingskommune for forskellige persongrupper. Det må imidlertid understreges, at der er tale om begreber fra den sociale lovgivning, som ikke altid direkte kan overføres til undervisningslovgivningen.

Hovedindholdet i stk. 3 er, at hvis et barn anbringes uden for hjemmet eller en ung visiteres til et botilbud med det offentliges medvirken – og altså ikke flytter på eget initiativ – skal reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendes, hvis barnet eller den unge visiteres til en STU. Det betyder, at det er den oprindelige opholdskommune, som skal betale for STU-en.

Spørgsmålet om, hvilken UU der skal forestå arbejdet med **STU-en**, udarbejde uddannelsesplan osv, er blevet stillet flere gange, men der er ikke noget entydigt svar på det spørgsmål. Hvis der er tale om nabokommuner eller kommuner, der ligger relativt tæt på hinanden, kan den oprindelige bopælskommune godt stå for arbejdet. Men er der taler om kommuner, der ligger meget langt fra hinanden, vil det være besværligt og upraktisk, og det må foretrækkes, at de to kommuner indbyrdes aftaler, at det er den kommunes UU, hvor barnet/den unge nu opholder sig, der forestår arbejdet. **Den oprindelige bopælskommune betaler for dette arbejde.**

Stk. 4. Krav om refusion for udgifter til undervisning m.v. skal være fremsat senest 12 måneder efter, at undervisningen er afholdt.

Til stk. 4. Denne bestemmelse volder tilsyneladende ikke de store problemer, men det skal understreges, at bestemmelsen omfatter alle udgifter i forbindelse med en STU, også fx administrative udgifter i forbindelse med UU's arbejde.

Generelt: Der henvises til vejledning nr. 9534 af 3. juni 2016, kap. 6, særligt sidste store afsnit.

Se også:

Oversigt over handle- og betalingskommuneregler i retssikkerhedslovens kapitel 3¹

	Opholdskommune	Handlekommune	Betalingskommune
Hovedregel			
Voksne	Hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig, § 9, stk. 2.	Opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig, § 9, stk.2.	Opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig, § 9, stk. 2.
Ægtefæller	Hvor den fælles bopæl ligger, § 9, stk. 3.	Opholdskommunen, jf. § 9, stk. 1, dvs. hvor den fælles bopæl ligger, § 9, stk. 3.	Opholdskommunen, § 9, stk.1, dvs. hvor den fælles bopæl ligger, § 9, stk. 3.
Børn	Hvor forældrene bor eller sædvanligvis opholder sig (evt den, barnet bor mest hos), § 9 a, stk. 2	Opholdskommunen, § 9 a, stk. 1, dvs. hvor forældrene bor eller sædvanligvis opholder sig (evt den, barnet bor mest hos), § 9 a, stk. 2.	Opholdskommunen, § 9 a, stk. 1, dvs. hvor forældrene bor eller sædvanligvis opholder sig (evt den, barnet bor mest hos), § 9 a, stk. 2.
Særregler voksne			
Bor i botilbud i ny kommune med offentlig medvirken	Hvor vedk. bor eller sædv opholder sig, dvs hvor botilbuddet ligger, § 9, stk. 2.	Som udgpkt. opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs hvor bor eller sædvanligvis opholder sig (dvs hvor botilbuddet ligger), § 9, stk.2. Dog den opr. kommune fsva. ydelser efter serviceloven, § 9, stk. 7.	Den oprindelige kommune betaler mellemkommunal refusion af visse udgifter, § 9 c, stk. 2, jf. stk. 1. Den opr. kommune betaler (direkte) hjælpen efter serviceloven. Evt. andet betales af opholdskommunen.
Bor i visse ældre-/handicapboliger efter frit valg (visiteret i begge kommuner)	Hvor bor eller sædv opholder sig, dvs hvor botilbuddet ligger, § 9, stk. 2.	Opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs hvor bor eller sædvanligvis opholder sig, dvs hvor botilbuddet ligger, § 9, stk.2.	Den oprindelige kommune betaler mellemkommunal refusion af visse udgifter, § 9 c, stk. 4, jf. stk 1.
Særregler børn (under 18 år)			

¹ – ikke udtømmende

Hjælp efter servicelovens kap 11 til særligt udsatte børn	Hvor forældrene bor eller sædvanligvis opholder sig (evt den, barnet bor mest hos), § 9 a, stk. 2.	Som udgøet opholdskommune. § 9 a, stk. 1, dvs. hvor forældrene bor eller sædvanligvis opholder sig. Dog ydes hjælp efter servicelovens kap 11 af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, § 9 a, stk. 4, 1. pkt.	Hjælp efter servicelovens kap 11 betales af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, § 9 a, stk. 4, 1. pkt. Evt anden hjælp betales af opholdskommunen.
Børn anbragt uden for hjemmet	Den anbringende kommune , jf. § 9 a, stk. 4, 2. pkt., dvs forældremyndighedsindehaverens opholdskommune bliver barnets selvstændige opholdskommune <i>(For børn anbragt før 1.7.2003 dog forældremyndighedsindehaverens opholdskommune 130.6.2003, jf. § 4 i lov 1168 af 19.12.03)</i>	Barnets selvstændige opholdskommune	Barnets selvstændige opholdskommune. <i>For børn anbragt før 1. juli 2003 betaler en kommune, der måtte have været refusionspligtig d. 30.6.2003 refusion for anbringelsesudgifterne.</i>
Ung under 18 år, der ikke bor sammen med nogen af forældrene, og som har klaret sig selv	Selvstændig opholdskommune , hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig, § 9 a, stk. 3, jf. § 9, stk. 2.	Opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig	Opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig
Ung under 18 år, der selv har ansvaret for at forsørge en ægtefælle eller et barn	Selvstændig opholdskommune , hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig, § 9 a, stk. 5, jf. § 9, stk. 2	Opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig.	Opholdskommunen, § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig.
Særregler unge, der fylder 18			
Unge i efterværn	Hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig. § 9, stk. 2	Opholdskommunen, jf. § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor	Den oprindelige opholdskommune betaler mellemkommunal refusion

		eller sædvanligvis opholder sig. § 9, stk. 2	for visse udgifter også udover efterværnet, § 9 c, stk. 3, jf. stk. 1.
Forlænget anbringelse efter servicelovens § 76 a ved det fyldte 18. år	Hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig. § 9, stk. 2	Opholdskommunen, jf. § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig. § 9, stk. 2. Den hidtidige selvstændige opholdskommune under anbringelsen, yder dog hjælp efter serviceloven,, § 9 a, stk. 7	Den oprindelige kommune betaler mellemkommunal refusion af visse udgifter, § 9 c, stk. 2, jf. stk. 1. Den opr. kommune betaler (direkte) hjælpen efter serviceloven Evt andet betales af opholdskommunen.
Ophold i voksentilbud nævnt i § 9, stk. 7, ved det 18. år i umiddelbar forlængelse af anbringelse eller forlænget anbringelse	Hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig. § 9, stk. 2	Opholdskommunen, jf. § 9, stk. 1, dvs. hvor vedk. bor eller sædvanligvis opholder sig. § 9, stk. 2. Den hidtidige selvstændige opholdskommune under anbringelsen, yder dog hjælp efter serviceloven,, § 9 a, stk. 7 og 8.	Den oprindelige kommune betaler mellemkommunal refusion af visse udgifter, (praksis vedr. § 9 c, stk. 2, jf. stk. 1.) Den opr. kommune betaler (direkte) hjælpen efter serviceloven Evt andet betales af opholdskommunen.

STUKs notat vedr. [Vejledning om lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, nr. 9534 af 3. juni 2016 kap. 4.](#)

14-10-2016

Notat

om proceduren i forbindelse med udarbejdelse af indstilling og uddannelsesplan for en ung, der er vurderet til at være i målgruppen for STU, og hvor skolekommunen og hjemkommunen ikke er den samme.

Der er kommet et antal henvendelser til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK) med ønske om ændring af nedenstående afsnit i vejledning nr. 9534 af 3. juni 2016. Afsnittet findes på side 4 lidt under midten:

”Det er UU i skolens beliggenhedskommune, der i samarbejde med elev og forældremyndighedens indehaver udfærdiger uddannelsesplan i forbindelse med elevens afslutning af 9. hhv. 10. klasse, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Det gælder også vejledningsforpligtelsen ved afklaring af målgruppe for STU. UU i skolens beliggenhedskommune udarbejder efterfølgende indstilling til kommunalbestyrelsen i elevens hjemkommune med henblik på afgørelsen om, hvorvidt eleven er i målgruppen for STU (dette kan evt. ske i samarbejde med UU i elevens hjemkommune). Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at eleven er i målgruppen, udarbejdes en uddannelsesplan, og sagsgangen er, at samme UU, som har udfærdiget indstilling,

udarbejder uddannelsesplanen og efterfølgende fremsender denne til UU i elevens hjemkommune med henblik på, at UU i elevens hjemkommune herefter fremsender papirerne til sin »egen« kommunalbestyrelse.”

Det er i særdeleshed sidste punktum, der ønskes ændret således, at der i stedet for kommer til at stå, at det er hjemkommunens UU, der skal udarbejde uddannelsesplan m.m. STUK har overvejet dette ønske meget nøje, men er kommet til den konklusion, at der ikke er hjemmel, hverken i loven eller bekendtgørelsen til, at STUK kan træffe afgørelse om, hvorledes proceduren skal være. Der er således ikke hjemmel til at fastlægge den procedure, som fremgår af det omstridte afsnit, og altså heller ikke hjemmel til at fastsætte en ændret procedure.

STUKs overvejelser er derfor faldet ud til, at ovenstående afsnit i vejledningen ændres således:

”Det er UU i skolens beliggenhedskommune, der i samarbejde med elev og forældremyndighedens indehaver udfærdiger en uddannelsesplan i forbindelse med elevens afslutning af 9. hhv. 10. klasse, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Det gælder også vejledningsforpligtelsen ved afklaring af målgruppe for STU. UU i skolens beliggenhedskommune udarbejder efterfølgende indstilling til kommunalbestyrelsen i elevens hjemkommune med henblik på afgørelsen af, hvorvidt eleven er i målgruppen for STU, og dette bør ske i samarbejde med UU i elevens hjemkommune.

Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at eleven er i målgruppen, udarbejdes en uddannelsesplan, og sagsgangen kan herefter mest hensigtsmæssigt være, at der tages konkret stilling ud fra geografiske hensyn til, hvilket UU der skal stå for arbejdet med uddannelsesplanen m.m. Hvis der er langt mellem skolekommunen og hjemkommunen, er det mest praktisk, at det er skolekommunen, der står for det videre arbejde, som i givet fald skal betales af hjemkommunen. Er der derimod tale om kommuner, der ligger tæt på hinanden, vil det være mest nærliggende, at det er hjemkommunen, der står for det videre arbejde. Under alle omstændigheder skal den færdige uddannelsesplan fremsendes af UU i elevens hjemkommune til kommunalbestyrelsen i hjemkommunen.”

Det bemærkes afslutningsvis, at det efter STUKs opfattelse er afgørende, at de involverede UU'er indgår i et tæt samarbejde, når der er tale om, at skolekommunen og hjemkommunen ikke er den samme.